

מאמרי

פדה בשלום (ב-ג)

ה'תשכ"ו

•

מאת
כבוד קדושת

אדמו"ר מלך המשיח מנחם מענדל שליט"א
שניאורסאהן
מליובאוויטש

•

בלתי מוגה

יוצא לאור על ידי

„המכון להפצת תורתו של משיח“

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שמונים ושש לבריאה
ה' תהא שנת ושמתי פדות
קכ"ד שנה לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

פתח דבר

לקראת חג הגאולה י"ב-י"ג תמוז הבעל"ט, התחלת שנת המאה לגאולת כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ – הננו מוציאים לאור, בפעם הראשונה, את המאמרים ד"ה פדה בשלום גוי, שאמר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בהתוועדויות דש"פ וישב, ערב חנוכה, וש"פ מקץ, ב' טבת, נר ז' דחנוכה ה'תשכ"ו (הנחה בלתי מוגה) – לפני שישים שנה!.

*

מעל אלף וחמש מאות מאמרי דא"ח נאמרו ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א במשך השנים תשי"א-תנש"א, ות"ל זכינו שרובם ככולם נשמרו על הכתב או בהקלטה. אולם, עדיין ישנם עשרות (!) מאמרים שטרם ראו אור מעולם, ובוזה בקשתנו שטוחה כלפי ציבור אנ"ש והתמימים: אנא, מי שבידו הנחות ורשימות ממאמרי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, שיזאיל לשלחם למערכת ע"מ שנוכל לזכות בהם את הרבים.

ויהי רצון שע"י הדפסת ולימוד תורתו של משיח, נזכה תיכף ומיד ממש לגאולה האמיתית והשלימה, בהתגלותו המלאה והמושלמת של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א. ויחזק השי"ת בריאותו ויתן לו אריכות ימים ושנים טובות ונעימות וחיים נצחיים, ויראה הרבה נחת משלוחיו, תלמידיו, חסידיו ומכלל ישראל, וינהיג את כולנו מתוך בריאות, הרחבה ונחת, ובקרוב ממש יוליכנו קוממיות לארצנו הקדושה, ונלמד תורה מפיו של משיח צדקנו, שילמד תורה את כל העולם כולו, ומלך ביפיו תחזינה עינינו בהתגלות מלכותו לעין כל, תיכף ומי"ד ממ"ש ממש, והיתה לה' המלוכה, אמן כן יהי רצון.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

"המכון להפצת תורתו של משיח"

ימות המשיח,

ועש"ק פ' חו"ב, י"ב תמוז ה'תשפ"ו (ה' תהא שנת ושמתו פדות),
קכ"ד שנה לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א,
ברוקלין, נ.י.

1) בשנת תשנ"ב יצא לאור קונטרס חנוכה, ובו „המאמר ד"ה להבין ענין נרות חנוכה, שנאמר בהתוועדות דש"פ וישב, ערב חנוכה ה'תשכ"ו, ונכלל בו חלק מהמאמר ד"ה דש"פ מקץ שנאמר בהמשך למאמר זה" (ל' הפתח דבר) – מוגה ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א (נרפס אח"כ בסה"מ מלוקט ח"ו ע' סג ואילך, ובסה"מ חנוכה ע' עג ואילך). כפי הנודע, עריכת המאמר (טרם הגהתו ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א) נעשתה ע"פ זכרוננו של העורך, ולא היו לפניו הנחות ממאמרים אלו שגרשו בסמיכות לאמירתם [וכפי שה"י גם בעת עריכת ד"ה קץ שם לחושך תשכ"ד שהג"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לקונטרס חמשה עשר באב תנש"א, ועוד].

והנה, ביומן ר' אברהם אלטר הלוי הבר מש"פ וישב תשכ"ו, נרשם: „שיחה ג' ה' במקום מאמר כנראה, והתחיל מהקושיא שהזכיר ב"ט כסלו בהמאמר מדוע מחלק בין תפלה ותורה וגמ"ח [.] ואח"כ היתה אריכות גדולה אודות מ"ש ב"ט כסלו בענין „כי במקלי““. והוא תוכן ההנחה שלפנינו.

יש להעיר, שתוכן התחלת המאמר דש"פ וישב ומחציתו הראשונה של המאמר דש"פ מקץ נכללו בשיחה שהוגהה ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונדפסה בלקו"ש ח"ה ע' 438 ואילך (ובסה"מ מלוקט ח"א ע' תצד ואילך), ובתוס' הערות – בסה"מ מלוקט ח"ו ע' נו ואילך, „משיחות ש"ק פ' וישב-מקץ ה'תשכ"ו“. ושאר תוכן המאמרים הנ"ל לא נכללו במאמר ד"ה לה"ע נרות חנוכה הנ"ל [ולהעיר שבסוף ההנחה דש"פ וישב נרשם: „ביאר בענין חסידות שנאמר במאמר ד"ט כסלו“ (וחסר בהנחה), ואולי הוא תוכן המאמר המוגה הנ"ל], אלא המאמר דש"פ וישב ורובו המשך לביאור בשיחת י"ט כסלו על מאמר הצ"צ ע"ה פ' „כי במקלי גוי“, ומחציתו השני' של המאמר דש"פ מקץ הוא המשך לשיחת י"ט כסלו שנדפס אח"כ בקונטרס ענינה של תורת החסידות, וביאור בעניני חנוכה (אבל – ענינים אחרים משמאמר המוגה הנ"ל). וכאן המקום להדגיש (את הפשוט בלאו הכי) שהעיקר הוא המאמר שהוגה ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א „ונחתום בטבעת המלך“. אבל „משה לא זזה ממקומה“, ולתועלת הרבים הננו מדפיסים הנחות אלו בתור הוספה להנ"ל, ובפרט שכנ"ל תוכנם אינו נכלל במאמר המוגה הנ"ל (ורק חלק מתוכם – בשיחה המוגהת הנ"ל, וגם בוזה יש כאן שינויים והוספות לעומת השיחה המוגהת הנ"ל).

Published and Copyrighted by

MACHON LEHAFOTZAS TORASO SHEL MOSHIACH

770 Eastern Parkway, Brooklyn, N. Y. 11213

Tel. (718) 560-3770 • Email: torasmoshiach@gmail.com • www.torasmoshiach.com

נדפס בסיוע ולזכות הת' משה נחמן הלוי ש"י קרולפסקי

שיזכה להפיץ את בשורת הגאולה והגאול מן בריאות נכונה ועשירות מופלגה בטוב הנראה והנלה לנח"ר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

בס"ד. ש"פ וישב, מבה"ח טבת, ערב חנוכה ה'תשכ"ו*

הנחה בלתי מוגה

פדה¹ בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי², ואמרו רז"ל³ כל העוסק בתורה ובגמילות חסדים ומתפלל עם הציבור מעלה אני עליו כאילו פדאני כו'. ונתבאר במאמר של י"ט כסלו⁴, שצריך להבין מדוע מחלק את זה לבי' ענינים, כל העוסק בתורה ובגמילות חסדים (ענין א'), ואח"כ אומר ומתפלל עם הציבור (ענין ב'), והי' צ"ל הכל ביחד, או שאצל כל א' יאמר עוסק. ועל זה נתבאר⁵, שתורה וגמילות חסדים זהו"ע המשכה מלמעלה למטה, ואח"כ אומר ומתפלל עם הציבור שזהו"ע העלאה מלמטה למעלה, וזהו כמבואר לעיל⁶ שכתוב קודם החשוב ביותר ואח"כ תפילה שזהו כהכנה לזה. ולפי המבואר במקום אחר שיש ענין שאי אפשר להמשיכו, אבל ע"י העלאה מלמטה למעלה אפשר להגיע לזה, וכמבואר בלקו"ת ד"ה שובה⁷ ישראל⁸, שישנה דרגא שאפשר להגיע לזה דוקא ע"י עבודה מלמטה למעלה, שזהו"ע התפילה, וכמבואר שם שזהו הענין של שובה ישראל עד⁹ וכו', הנה לפי זה צריכים לומר שהמארז"ל הוא מן הקל אל החמור, תורה וגמילות חסדים שזהו"ע ההמשכה, ואח"כ תפילה שזהו העלאה מלמטה למעלה, שע"י מגיעים למקום גבוה ביותר (וכמבואר במאמר¹⁰ שמגיעים עד פנימיות הכתר). וזהו משפט וצדקה ביעקב אתה עשית¹¹, היות וממשיכים מלמעלה דרגא כזו גבוהה ששם כחשיכה כאורה¹², ומצד זה יכול להיות יניקה לחיצונים,

(5) שם ע' רכז ואילך. ע' תצה ואילך.
 (6) בשיחה שלפני המאמר (שיחות קודש תשכ"ו ע' 128).
 (7) כ"ה ברשימה (קצרה) מהמאמר. ובהנחה כאן: שבת שבתון.
 (8) שבת שובה סד"ה שובה ישראל השני (סז), ג ואילך) – צויין בלקו"ש שם הערה 3 (סה"מ מלוקט שם הערה 11).
 (9) הושע יד, ב.
 (10) סה"מ יו"ד י"ט כסלו ע' רל ואילך. ע' תקד"ה.
 (11) תהלים צט, ד. וראה בכ"ז גם שיחה שלפני המאמר (שיחות קודש שם ע' 126).
 (12) שם קלט, יב.

* (תוכן הנחה זו שונה מהמאמר משבת זו כפי שהוגה ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, בשילוב המאמר דש"פ מקץ שנה זו (ד"ה להבין ענין נרות חנוכה – סה"מ חנוכה ע' עג ואילך. וראה לקמן הערה 44). חלק מתוכן המאמר הובא בלקו"ש ח"ה ע' 438 ואילך (ובתוספת הערות – בסה"מ מלוקט ח"ו ע' נז ואילך). וראה לעיל בפתח דבר בהערה.

(1) בהתחלת המאמר אמר: ועפ"ז יובן מה שנתבאר במאמר של י"ט כסלו על מארז"ל שהוא על הפסוק פדה בשלום וכו' כל העוסק כו' (כדלקמן בפנים). המו"ל.

(2) תהלים נה, יט.

(3) ברכות ח, א.

(4) סה"מ יו"ד י"ט כסלו ס"ע רכו. ס"ע תצד.

ולכן צריך להיות קודם ענין המשפט לשפוט שלא יומשך יניקה לחיצונים, ואח"כ יכול לימשך הענין של צדקה. וזהו כמבואר במאמר¹³ הביאור של הצ"צ על מ"ש אדמו"ר הזקן באגרת הקודש שלו קטנת¹⁴, ומביא הצ"צ¹⁵ עה"פ¹⁶ כי במקלי שכתב השל"ה שהתיבות כי במקלי זהו ר"ת של הפסוקים ברוך כבוד ה' ממקומו¹⁷ ולישועתך קויתי ה'¹⁸, וכמבואר בענין זה במאמר¹³ בי"ט כסלו. והנה כשמחפשים בשל"ה מוצאים שהוא מביא בפ' וישלח¹⁹ על הפסוק כי במקלי שזהו ב' שמות, מכב"י מי כמכה באלים ה'²⁰, ולישועתך קויתי ה', אבל לא מובא הפסוק של ברוך כבוד ה' ממקומו. ואפילו לומר שהשל"ה התכוון לזה, לכאורה ג"כ אי אפשר, היות ובשל"ה כתוב שזהו ב' שמות, וברוך כבוד ה' אינו שם, דמכב"י זהו שם ע"ב, שמכב"י בגימטריא ע"ב, שזהו שם הוי"ו²¹, וכן לישועתך, משא"כ ברוך כבוד ה'. ואע"פ שלא ראינו אינו ראי²², ובמילא אע"פ שזה לא כתוב בשל"ה על אתר בפ' וישלח, הרי יתכן שזה כתוב במקום אחר²³, אבל זה מובא במאמרים של הנשיאים מאדמו"ר הזקן, וזה מובא בשם השל"ה ולא מובא הפסוק ברוך וכו' אלא מכב"י, ועד כדי כך שגם ישנו מאמר של כ"ק מו"ח אדמו"ר שאמרו בפטרבורג (בלנינגרד)²⁴ ושם מובא ג"כ מהשל"ה, ומביא את השם מכב"י ולא ברוך וכו'²⁵, היינו שזה לא מובא בשום מקום מאחד המאמרים, אלא פעם אחת אצל הצ"צ על פסוק זה.

והנה בהמשך הארוך וככה תרל"ז של אדמו"ר מהר"ש מובא בסוף ההמשך²⁶ ג"כ הענין בשם השל"ה, מה שאדמו"ר מהר"ש מדבר שם מענין הג' מקלות, המקל של יעקב שעבר בה את הירדן, ושל משה שהפך בזה את המים

(23) וראה של"ה רנט, א (צויין בלקו"ש שם ע' 275 הערה 13). צויין באוה"ת בשלח ע' תקס. (24) סה"מ תרפ"ז ע' עא.

(25) בסה"מ תרפ"ז שם: „איתא בשל"ה (ח"ב עמוד הגולה דרצ"ה ע"ב) ודע כי מקובל בידינו (בכ"ק כ"ק אאזמור"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע שמביא ל' זה אי' כן מאבותינו הקדושים) שהתעורר יעקב בכאן קדושות שמות גדולות ונרמזו בתי' כי במקלי כ"י ב"מ הוא שם מכב"י שעולה ע"ב והוא יוצא מר"ת פסוק מי כמוכה באלים ה' (ובל' רבותינו הק' ברוך כבוד ה' ממקומו). ואולי הכוונה, שהפסוק „ברוך כבוד גו"ו אינו מובא בשם השל"ה (וראה גם מקומות שבהערות 26-27). המו"ל.

(26) פקכ"ז (בהוצאת קה"ת, תשע"ג – ע' קמז). הובא בסה"מ תרנ"ב שבהערה הבאה.

(13) כ"ה „במאמר" בהנחה. וראה שיחת י"ט כסלו (שיחות קודש שם ע' 85 ואילך. לקו"ש חט"ו ע' 274 ואילך).

(14) סימן ב.
(15) אוה"ת וישלח רלג, א.
(16) וישלח לב, יא.
(17) יחזקאל ג, יב.
(18) יחיי מט, יח.
(19) רצה, ב.
(20) בשלח טו, יא.
(21) בהנחה נרשם כאן: ואע"פ שגם הר"ת דברוך כבוד ה' ממקומו הוא בגימטריא ע"ב, מכל מקום זהו לא בסדר המילים. המעתיק.
(22) ע"פ ל' חז"ל – עדויות פ"ב מ"ב. כתובות כג, א. ועוד.

לדם, והמקל של משיח שיהי' לעתיד לבוא, ומביא על זה מהשל"ה, שהשל"ה כותב שכי במקלי זהו ר"ת מכב"י וכן לישועתך וכו', ומסיים שם שהר"ת של מי כמכה באלים ה' הוא ג"כ ברוך כבוד ה' ממקומו²⁷. וא"כ אפשר לומר שזה ג"כ נמצא בשל"ה (זאת אומרת שכוונת השל"ה היתה גם לפסוק זה, שזה נמצא בר"ת של מי כמכה).

והנה לעניננו למאמר¹³ שדובר ביי"ט כסלו אז יותר ערב (געשמאָק) הפסוק ברוך כבוד וכו', כי הפסוק מי כמכה שזהו שם מכב"י שזהו שם הוי', עם היות שזהו למעלה מכל הענינים של שם אלקים [וזהו הטעם מה שבקריעת ים סוף הי' הענין של שם הוי', כי שם הי' למעלה מן הטבע (אלקים²⁸)], ולא רק סתם שם הוי' אלא שבע פעמים שם הוי' ועוד בתוספת וי²⁹, אבל מ"מ זהו ענין של שם, ובמאמר¹⁰ רוצים לדבר שההמשכה היא לא רק ממלכות וכתר מלכות אלא מכתר האמיתי ומפנימיות הכתר, ולמעלה יותר מרדל"א, ומפנימיות רדל"א, וא"כ היות ורוצים לדבר במאמר שההמשכה היא מפנימיות רדל"א שלא אתרמיז בשום שם ובשום קוץ³⁰, במילא אי אפשר לומר הפסוק מי כמכה וכו', כי זהו שם, ואז זה לא רדל"א, כי כן אתידע, והראי' שקוראים לזה שם, ולכן הפסוק ברוך כבוד ה' ממקומו זה יותר טוב, דמקומו זהו כדאיתא במדרש³¹ שזהו משל למטרוניתא שבאה ממקום רחוק, שמזה מובן שההמשכה היא ממקום גבוה מאוד, שזהו רדל"א³², ולכן כשנמשך אז זה נקרא שבא ממקום רחוק, והיות וממקומו מרמז לרדל"א, לכן יותר שייך במאמר פסוק זה.

וזהו ענין משפט וצדקה ביעקב אתה עשית, היות וההמשכה הוא ממקום גבוה ביותר (רדל"א), שלמעלה מסדר השתלשלות, ובמילא יכול להיות ניקה לחיצונים, ועל כן צריך משפט, וכמובא במאמר של אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע ד"ה פדה בשלום תרע"ה³³ בענין משפט וצדקה ביעקב אתה עשית³⁴, שאתה

30) ראה זהר ח"א קסז, ב. ח"ג יא, א. רנז, ב. לקו"ת פינחס פ, סע"ב. פ' ראה לא, ד. ובכ"מ.

31) ס' הבהיר סק"ל-קלב.

32) ראה ספר החקירה להצ"צ עט, א. אוה"ת נ"ך עה"פ (ע' ת).

33) המשך תער"ב ח"ב ע' תשע.

34) כ"ה בהנחה. ואולי הכוונה שע"פ המבואר בהמשך תער"ב שם (בענין אתה הוא הוי') יובן הפסוק משפט וצדקה גו'. וראה גם בשיחה שבהערה 11 – מתו"א שבהערה 39. המו"ל.

27) וראה גם סה"מ תרל"ג ח"א ע' רלה. תרנ"ב ע' סח. תרס"ג (קה"ת, תשפ"ד) ע' שח. עטר"ת ע' שעז. תרפ"א (קה"ת, תשפ"ו) ס"ע שצה. ריש וסוף ד"ה מי כמכה תרפ"ח (סה"מ תרפ"ח ריש ע' ז. ע' קג). ועוד.

28) ראה פרדס שער (יב) הנתיבות פ"ב. שעהיוה"א רפ"ו. ועוד – נסמן בסה"מ י"ב-י"ג תמוז ע' רלד.

29) אינו ברור הכוונה. ואולי קשור לגימטריא דיעקב (ז"פ הוי'), שלפעמים נכתב בתוספת ו' (ראה פרש"י בחוקותי כו, מב). ועצ"ע. המו"ל.

היינו עצמות ומהות, דאע"פ שיש אתה בהעלם ויש בגילוי אבל תמיד זהו עצמות ומהות, ועל זה אומר עשית, שדוקא בעשי' ממשיכים את זה.

ויומתק ביותר ע"פ מאמר אדמו"ר הזקן מתקס"ב³⁵, שמדבר שם מענין שרפים ואופנים. ונקודת הביאור שם הוא, ששרפים אומרים קדוש³⁶ וכו', שהקב"ה קדוש ומובדל, משא"כ אופנים לא אומרים שהקב"ה קדוש ומובדל, אלא אדרבה ברוך כבוד ה' ממקומו. ואע"פ שהשרפים נמצאים בכריאה ולמעלה מזה, ואופנים נמצאים בעשי'³⁷, מכל מקום נאמר ששרפים אומרים קדוש ומובדל משא"כ אופנים, ועד כדי כך שמצינו שאופנים נקראים אופני הקודש³⁸ משא"כ שרפים, וזהו דוקא מפני שאופנים הם בעשי', ולכן דוקא שם ברוך כבוד ה' ממקומו, וזהו כנ"ל, משפט וצדקה גוי' אתה עשית. ויומתק ע"פ מה שמסמן הצ"צ¹⁵ עה"פ כי במקלי לעיין בתורה אור פרשת בשלח³⁹, ששם מבואר בענין משפט וצדקה ביעקב אתה עשית כנ"ל, שההמשכה היא ממקום גבוה ביותר, כנ"ל באריכות.

ויש לומר בדרך אפשר בענין העבודה למטה, בכל דרכיך דעהו⁴⁰ וכל מעשיך לשם שמים⁴¹, שבכדי להמשיך הענין של משפט וצדקה שלמעלה, זהו לא עי"ז שיאמר איזה תפילה קטנה ובוזה יצא ידי חובתו, אלא צריך שיהי' כל היום בכל דרכיך דעהו וכל מעשיך וכו', ואז אע"פ שמגיע לו מצד משפט, מכל מקום מבקש מצד צדקה, ואז ממשיך הענין של צדקה דלמעלה, ולא מבקש מצד משפט, דאז יקבל כמה שמגיע לו, אבל עי"ז שמבקש צדקה אע"פ שמגיע לו משפט, עי"ז ממשיך צדקה שלמעלה.

וזהו הענין דקטנתי מכל החסדים¹⁶, לא סתם חסדים, וזהו מה שהגמרא אומרת בברכות⁴² שאבירי לב הרחוקים מצדקה⁴³ אלו תלמידי חכמים שכל העולם כולו נזונין בזכותם והם אפילו בזכות עצמן אין נזונין, אלא מבקשים צדקה וכו'. ולכאורה אינו מובן, היות וכל העולם ניזון בזכותם, אי"כ

(39) סג, ב.

(40) משלי ג, ו. רמב"ם הל' דעות ספ"ג. טושו"ע אר"ח סרל"א. שו"ע אדה"ז אר"ח סקנ"ו ס"ב.

(41) אבות פ"ב מי"ב. רמב"ם וטושו"ע שם. וראה אגרות-קודש אדמו"ר מלך המשיח שליט"א חל"ו ע' שמו בהערה ד"ה כל מעשיך לשם שמים.

(42) יז, ב.

(43) ישעי' מו, יב.

(35) מאמרי אדה"ז תקס"ב ח"א ע' מו ואילך (וראה גם סה"מ נ"ך-מאחז"ל ע' רנא). וראה בכ"ז גם סה"מ בראשית ח"ב ע' ח. וש"נ.

(36) ישעי' ו, ג.

(37) ראה תקו"ז ת"ו. ע"ח שער (מ) פנימיות וחיצוניות דרוש יג. ועוד – נסמן במאמרי אדהאמ"צ במדבר ח"ב ע' תכח.

(38) סיום פיוט „אל אדון" בשחרית לשבת. ועוד.

איך יתכן שהם אינם ניזונים בזכות עצמם וזקוקים לצדקה. אלא כך הוא הדרך שלהם, שאע"פ שמגיע להם מצד משפט, מכל מקום כשהם מבקשים אז אינם מבקשים אלא באופן של צדקה, ועי"ז ממשיכים הנ"ל⁴⁴.

בענין חסידות שנאמר במאמר די"ט כסלו [ואולי זהו תוכן המאמר המוגה – ראה הערה בתחילת המאמר. המו"ל], ואח"כ חזר על הענין של בדרך אפשר, וסיים בברכה.

44) בהנחה נרשם שכאן אמר שבענין הקושיא מדוע המארו"ל הוא „כל העוסק" ולא כלשון המשנה – יבואר אי"ה בהתוועדות בשבוע הבא (וראה לקמן ע' ח ואילך). אח"כ ביאר בענין הדרך אפשר שנאמר במאמר לעיל, ואח"כ ביאר

בס"ד. ש"פ מקץ, ב' טבת, ז' דחנוכה ה'תשכ"ו*

הנחה בלתי מוגה

פדה¹ בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי², ואמרו רז"ל³ כל העוסק בתורה ובגמילות חסדים ומתפלל עם הציבור מעלה אני עליו כאילו פדאני כו'. ואחת השאלות שנשאלו במאמר די"ט כסלו⁴ הי', מדוע הלשון הוא כל העוסק בתורה ובגמילות חסדים וכו' ולא כמו הלשון הרגיל בכמה מקומות, וכן בשנו חכמים במשנתם⁵, על ג' דברים העולם עומד על התורה וכו', ולא בלשון של עוסק.

ונקודת הענין בזה הוא, שישנו הענין כמו שמדברים לגבי לעשות לו ית' דירה בתחתונים, וישנו הענין איך שמדברים את זה לאדם שצריך לעשות את זה. וכמו שמצינו בקדשים, שישנו הענין שקדשים צריכים להאכל במשך הלילה⁶, וכן הוא בקרבן פסח, ובקרבן פסח ישנו עוד ענין ציווי לאדם, שהוא צריך לאכול את זה עד חצות⁷. וכן כאן המארז"ל כל העוסק וכו' נאמר על האדם העוסק, ולכן כתוב בלשון זה, משא"כ המארז"ל במשנה באבות זהו בכללות הענין שהעולם עומד על ג' דברים, ולכן שם אינו בלשון עוסק (כי שם אע"פ שהאדם הפרטי לא יעסוק בתורה וכו', מכל מקום הוא סומך על זה שהשני עוסק ועי"ז העולם קיים, וא"כ זה לא דבר שנאמר לאדם, אלא שבכללות הענין הוא כך, ולכן לא כתוב הלשון עוסק).

ולכאורה צריך להבין, דהיות ואומרים שהמארז"ל כל העוסק קשור עם הפסוק פדה בשלום, א"כ צריך לומר שע"ז שיש את כל הג' דברים אז באה הפדי' בשלום, וא"כ צריך להבין איפה הי' הענין של ומתפלל

(2) תהלים נה, יט.

(3) ברכות ח, א.

(4) ד"ה פדה בשלום (סה"מ יו"ד-י"ט כסלו ס"ע רכ"ז. ס"ע תצד"ה).

(5) אבות פ"א מ"ב.

(6) ראה לקר"ש שם ריש ע' 440 (סה"מ מלוקט שם ריש ע' נט), ובהנסמן שם הערה 6 (14).

(7) זבחים נו, ב (במשנה). רמב"ם הל' קרבן פסח פ"ח הט"ו.

(* חלק מתוכן מאמר זה שולב במאמר דש"פ וישב שהוגה ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א (ד"ה להבין ענין נרות חנוכה – סה"מ חנוכה ע' עג ואילך). חלק מתוכן המאמר הובא בלקר"ש ח"ה ע' 438 ואילך (ובתוספת הערות – בסה"מ מלוקט ח"ר ע' נו ואילך).

(1) בהתחלת המאמר אמר: היות והבטחתי בשבוע שעבר (ראה לעיל ע' ז הערה 44) לגמור בענין המאמר שנאמר בי"ט כסלו, והיות והזמן קצר אז יאמרו נקודת הענין. המו"ל.

עם הציבור אצל אדמו"ר הזקן. דאדמו"ר הזקן כותב⁸ כשקריתי פדה בשלום אז יצאתי, וא"כ הפדי' היא בקשר לענין דפדה בשלום, הג' דברים הנ"ל, ואדמו"ר הזקן אומר על זה קריתי, א"כ איפה הי' הענין של מתפלל עם הציבור. בשלמא תורה בטח יכול להיות גם שם, היות ותורה זהו למוציאיהם בפה⁹, דיבור, ואפילו גמילות חסדים הי' לו ג"כ, שזהו הענין שהי' הולך לגמול חסד עם העלובה שלו, וכמ"ש אדמו"ר הזקן בתניא¹⁰ בנוגע להלל¹¹, כך גם אז זה הי' הגמילות חסדים של אדמו"ר הזקן, שהי' הולך לגמול חסד עם עלובה זו גופא. אבל הענין של תפילה בציבור הלא לא הי' שם. אלא דאותה קושיא היא על דוד שאומר פדה בשלום וכו', ועל זה אמרו רז"ל כל העוסק כו', ולכאורה אצל דוד ג"כ לא הי' הענין של ומתפלל עם הציבור¹². ומבאר על זה הצ"צ¹³ [שהשנה שנת המאה להסתלקות-הילולא שלו], שזהו כי ברבים היו עמדי, שהיות ודוד הי' האדם שרבים צריכים לו, לכן אע"פ שהוא הי' יחיד שהתפלל, מ"מ היות ורבים צריכים לו, במילא נקרא כציבור המתפלל¹⁴, וכך גם אצל אדמו"ר הזקן.

והנה ידוע הפירוש על אימתי כו' כאן בציבור כאן ביחיד¹⁵, וידוע הפירוש של אדמו"ר הזקן (שמביא ר' אייזיק מהאמיל¹⁶) שכאן ביחיד פירושו ביחידה שבנפש, שכשהתפילה היא ביחידה שבנפש, שבזה הוא מקושר ביחידו של עולם¹⁷, אז לא צריך ענין הציבור (היינו שבעצם מתפלל עם הציבור, אבל הוא בעצמו עומד בדרגת יחידה), וכך היתה תפילתו של אדמו"ר הזקן במאסר ע"י יחידה שבנפש, ועי"ז היתה הפדי' בשלום, ולא באופן של מלחמה, יפוצו או ינוסו¹⁸, וגם לא באופן של מנוחה כמו שאמר דוד קומה ה' למנוחתך¹⁹, אלא הפדי' בשלום (כמבואר באריכות במאמר די"ט כסלו²⁰).

וזהו מה שבהפדי' בשלום קשור לענין של פנימיות התורה, דהתגלות פנימיות התורה התחיל אז²¹, ויתגלה ביותר בביאת משיח (כמדובר

16 חנה אריאל האזינו מד, ב (נעתק בלקו"ש חיי"ד ע' 145 הערה 16). וראה גם לקו"ת תבוא מג, סע"ד.
17 ל' חז"ל – ב"ר פכ"א, ה. ובכ"מ. וראה לקו"ת פ' ראה כה, א.
18 בהעלותך י, לה.
19 תהלים קלב, ח.
20 שבהערה 4 (סה"מ יו"ד-י"ט כסלו ע' רכו ואילך. ע' תצד ואילך).
21 ראה גם סה"ש תורת שלום ס"ע 112 ואילך.

8 אגרות-קודש אדמו"ר הזקן (קה"ת, תש"מ. תשמ"ז. תשפ"א) ע' צח.
9 עירובין נד, רע"א.
10 פכ"ט (לו, א).
11 ויק"ר פל"ד, ג.
12 ראה הנסמן בהערה הבאה.
13 אוה"ת לתהלים (יהל אור) עה"פ שבהערה 2 סק"י (ע' רח).
14 ראה תענית ט, סע"א (הובא באוה"ת שם).
15 ראה ר"ה יח, א. יבמות מט, ב. קה, א.

במאמר די"ט כסלו²⁰). והטעם שזה התחיל לאחר הפדי', הוא מפני שאז הי' הפסק²² שיהי' יפוצו מעיינותיך עד חוצה²³ ובהבנה והשגה, ולכן דוקא לאחר הפדי' התעסק אדמו"ר הזקן הרבה בענין הפצת המעיינות, שפנימיות התורה זהו"ע יחידה, שמשנה טבע מדותיו²⁴, ולכן היא נותנת ביאור בפשט ובסוד ובכל הד' חלקים פרד"ס שבתורה, וזהו מפני שהיא כוללת את כולם ולמעלה מכולם, וכמו יחידה שבנפש שכוללת את נר"נ חי', שזהו כנגד הד' חלקים פ' ר' ד' ס'. ומצד זה שהיא כוללת את כולם לכן היא נותנת ביאור בכולם. ובאיזה אופן היא נותנת ביאור, באופן כמו שהיא, שהיא ענינה יחידה, כך הביאור שהיא נותנת בפרד"ס זהו היחידה של הפשט, היינו דבר עצמי של הענין (א) עצמית'דיקער זאך פון דעם ענין), וכמדובר במאמר ובשיחות ב"ט כסלו²⁵.

והדוגמא שהובא לזה²⁶ הוא מהענין של מודה אני לפניך מלך חי וקיים שהחזרת בי נשמתי בחמלה רבה אמונתך²⁷, שדובר אז איך שהמודה אני נלמד בכל הד' חלקים פרד"ס, ודובר אז מה שחסידות מחדשת בזה, שלא שחסידות נותנת פשט אחר, אלא בפשט גופא חסידות נותנת את הענין של יחידה של הפשט. וזהו מה שחסידות אומרת שמודה אני אומרים לא על נשמה באפו²⁸ כמו שזהו ע"פ נגלה שמצד זה אומרים מודה אני, אלא מודה אני אומרים על היחידה שבנפש. וזהו הטעם שאומרים את זה מיד בקומו משנתו לפני נטילת ידים וכשידיו עדיין טמאות²⁹, דזהו היות ומצד יחידה שבנפש לא שייך הענין של טומאה, ועל זה אומרים מודה אני לפניך כו' שהחזרת וכו'. וזהו הענין של יחידה שבפשט, שאת זה נותנת חסידות בחלק הפשט שבתורה, שעל מה אומרים מודה אני שהחזרת, על הענין של יחידה שבנפש. דלכאורה אינו מובן מה שייך לומר על יחידה שהחזרת, הלא יחידה זהו דרגא שאין בה שינויים, א"כ מהו שהחזרת. אלא הענין בזה הוא, כמדובר במאמרים דחודש תשרי³⁰ על הענין של עושים עצמם כשיריים³¹, ונאמר על

(27) סדר היום בתחילתו. שו"ע אדה"ז או"ח מהדו"ק ס"א ס"ה. מהדו"ב שם ס"ו. סידור אדה"ז בתחילתו.

(28) ישע"י ב, כב. וראה לקו"ת פינחס עט, ד. ובכ"מ.

(29) ראה קונטרס הנ"ל הערה 78. וש"נ.

(30) ד"ה תורה צוה (סה"מ סוכות-שמח"ת ע' שכט), ובהנסמן שם. ד"ה בראשית ברא (סה"מ בראשית ח"א ע' נח).

(31) ראה ר"ה יז, סע"א-ב.

(22) בית רבי ח"א פט"ז (בהערה). נתבאר בארוכה בלקו"ש ח"ל ע' 170 ואילך.

(23) ראה אגה"ק הידועה דהבעש"ט – נדפסה בכש"ט (הוצאת קה"ת) בתחילתו.

(24) ראה לקו"ד ח"א נו, א"ב. אגרות-קודש אדמו"ר מהוריי"צ ח"ג ע' תנח ("התמים" ח"ג ע' סו [298]) ואילך.

(25) ראה בארוכה קונטרס ענינה של תורת החסידות (לקו"ש ח"מ כרך א בתחלתו).

(26) שם ס"ט (לקו"ש שם ע' 9) ואילך.

זה אחד הטעמים שזהו בכדי שיהא כלי, כך גם כאן מדוע אומרים שהחזרת, זהו בגלל שעכשיו בקומו משנתו הוא נעשה כלי שיכול להתחיל לעבוד עם היחידה שלו, ולא שיש בזה גופא שינויים, אלא זהו מצד האדם, שצריך לקום בכדי שיהא כלי שיוכל להרגיש ולקבל זאת, שזהו ענין יחידה שהיא כלי לניצוץ בורא שמחבר הנפש והגוף³². וזה ישנו אצל כאו"א אפילו בדרגא הכי נמוכה, כדאיתא בתניא³³ נפש דנפש דמלכות דעשי', גם שם ישנו הענין של יחידה, וגם הוא אומר מודה אני על ענין יחידה, ומתי אומר זאת, בקומו משנתו, וכשידיו עדיין טמאות וכו', ומכל מקום גם הוא אומר מודה אני על ענין יחידה שבנפש.

וזהו החידוש שחסידות מחדשת, דבזהר³⁴ איתא רק שיש אנשים שיש להם נפש וזכה יתיר נותנים לו רוח, זכה נותנים לו נשמה עד חי', אבל ענין יחידה בכלל אין, ועל זה באה חסידות שענינה יחידה ואומרת לא, לכל יהודי ויהודי עד הדרגא הנמוכה ביותר קל שבקלים גם בו יש ענין היחידה שבנפש, והוא ג"כ אומר בקומו משנתו (בבוקר או ביום) מודה אני על ענין היחידה, שעכשיו בקומו משנתו יכול להתחיל לעבוד עם ענין היחידה. וזה אומר כאו"א כנ"ל, וזהו החידוש של חסידות. ומצד זה שלכאו"א יש הענין של יחידה, לכן נאמר³⁵ שכל יהודי אינו רוצה ואינו יכול להיות נפרד מאלקות (ניט ער וויל און ניט ער קאן זיין א נפרד פון אלקות) ח"ו. וזהו מה שאומר בתניא³⁶ שאפילו קל שבקלים מוסר את נפשו על קידוש השם, שזהו מצד היחידה שבנפש, שזה שייך אצל כאו"א כנ"ל. וזהו גם הענין של פנימיות התורה שהיא יחידה וכנ"ל, ולכן היא מגלה בנר"נ את היחידה שבזה כנ"ל.

והנה בזה יש ענין הקשור לנס חנוכה, וזהו דבר חדש שעוד לא מצאתי בשום מקום שמדברים מזה³⁷. דהנה תמיד מדברים מעניני חנוכה שזהו כו'³⁸, אבל כאן יש עוד ענין חדש, דאיתא בגמרא³⁹ שנס הנרות הוא שמצאו פך שמן ית חתום בחותמו של כהן גדול. דלכאורה, לגמרי לא היו צריכים לזה שיהי'

(36) שם (כד, א).

(37) וראה גם ד"ה מאי חנוכה תשל"א (סה"מ חנוכה ע' קטו ואילך). ד"ה רני ושמחי תשל"ה (שם ריש ע' קמ). ד"ה מאי חנוכה ור"ה בכ"ה בכסלו תשל"ו (שם ע' קנ ואילך. ע' קנו ואילך). ועוד.

(38) חסר קצת. המו"ל.

(39) שבת כא, ב.

(32) ראה ע"ח שער (מא) החשמל פ"ג. לקו"ת פ' ראה כז, סע"א.

(33) פ"ח (כג, ב).

(34) ח"ב צד, ב.

(35) „היום יום" כה תמוז. אגרות-קודש אדמו"ר מהוריי"צ ח"ד ע' שפד. סה"מ תרפ"ד ע' רטו. שם ע' רמג. תשי"ע ע' 115. שם ע' 117. ועוד.

חתום בחותמת, ובפרט של כהן גדול, כי שמן הוא טהור אפילו בסתם כהן, ואפילו עד אחד נאמן לומר על זה שהוא טהור, וא"כ בשביל מה היו כל ענינים אלו. אלא זהו הענין של שמן, שזה מראה על פנימיות התורה⁴⁰, ועל זה נאמר שזה ה' חתום בחותמו של כהן גדול, שענין החותם הוא שכשאדם חותם אז הוא מוסר ענין העצמי שלו, שכן זה אפילו אצל אדם נאמן שכשכותב או מדבר אז זה לא כל כך טוב [כמו חתימה], וזהו אפילו אצל אדם נאמן שכשרוצים לאמת ממש את הענין אז חותמים, שבזה מוסרים את העצמי וזהו מה שאומרים כאן שהי' הפך חתום שזהו ענין העצמי, ושל מי, של כהן גדול, שזהו ענין העצמות. וזהו כנ"ל שענין פנימיות התורה זהו ענין יחידה, וזהו ענין החתימה שהי' בזה, וכמ"ש אדמו"ר הזקן בלקו"ת⁴¹ בדרושים של מסעיהם למוצאיהם⁴², וכמו שמבאר שם שענין החתימה הוא הענין של שורש ומקור הנשמה, וכמו שמבאר על ענין התורה שויכתוב משה⁴² זהו לא ויכתוב אלא ויחתום. וכמו שנאמר פעם⁴³ המאמר בחכמה יבנה בית⁴⁴, שאומר שלא רק כתיבה טובה אלא הכוונה חתימה טובה, שזהו ענין הפנימיות (ואע"פ שחכמה זהו ענין חי⁴⁵, וכאן מדובר על יחידה, הרי בחכמה גופא ישנם הדרגות בזה). וזהו הטעם שהפך שמן הי' חתום, שזהו ענין פנימיות, שזהו ענין היחידה, והיות ושמן זהו חסידות, יחידה, לכן הי' צריך להיות חתום, ובחותמת של מי, לא של כהן ולא סגן כהן גדול, אלא כהן גדול בעצמו, פנימיות העצמות גופא.

ומזה צריכים לקחת ההוראה על כל השנה, שלא צריכים להישאר בנר חנוכה, היינו שחנוכה לא יהי' רק פעם בשנה, אלא ממשיכים את זה על כל השנה. ואע"פ שעכשיו אין לו במה להדליק על כל הזמן, ובקושי (קאם קאם) יש לו לעכשיו, הנה על זה נאמר שצריכים שיהי' מסירת נפש ולהדליק עכשיו, ועי"ז ממשיכים שזה יומשך על כל השנה, ולא שנר חנוכה יהי' רק פעם בשנה, אלא אז נעשית אצלו כל השנה שנת אורה וכו'⁴⁶.

השנה ע' צד).
 (44) בהנחה נרשם כאן: תקס"ב. ואוצ"ל:
 תקס"ה (ראה מאמרי אדה"ז תקס"ד ע' ריז"ח).
 המו"ל.

(45) לקו"ת שה"ש מט, סע"ב-ג. ובכ"מ.

(46) סיים בברכה (חסר). המו"ל.

(40) ראה לקו"ת שה"ש כד, ד ואילך. אמרי בינה
 שער הק"ש פנ"ג ואילך. חנוכה ע' רא. וש"נ. שם
 ס"ע רכט ואילך. וש"נ.

(41) מסעי צא, ד ואילך.

(42) מסעי לג, ב.

(43) ד"ה בחכמה יבנה בית תשכ"ב (סה"מ ראש

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

נדפס בנדיבות v2vc fund

ע"י ולזכות

ר' מאיר וזוגתו מרת נעמי רבקה

בנם

ישראל הירש

ובנותיו

חסיא דבורה

נאוה בינה

שיחיו

קלאפמאן

קורל ספרינגס, פלורידה

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

לעילוי נשמת

ר' דוד אברהם ב"ר שלמה ע"ה

סטיגמן

נלב"ע כ"ד אדר ה'תשע"ז

ו"הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם

בהתגלות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

תיכף ומיד ממש

מעל אלף וחמש מאות מאמרי ד"ח נאמרו ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א במשך השנים תשי"א-תשנ"א, ות"ל זכינו שרובם ככולם נשמרו על הכתב או בהקלטה. אולם, עדיין ישנם לפחות 81 (!) מאמרים שטרם ראו אור מעולם (ועוד 35 שהופיעו רק באופן חלקי), ובהם בקשתנו שטוחה כלפי ציבור אנייש והתמממים: אגא, מי שבדיו הנחות ורשימות מנאמרי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, שיואל לשלחם למערכת ע"מ שנוכל לזכות בהם את הרבים!

רשימת המאמרים החסרים לע"ע:

יביאו לבוש מלכות – שי"פ צו, ט"ז אד"ש*
ליתן זה יצרת – שי"פ שמיני, פי פרה, מבה"ח ניסן*
שיר השירים אשר לשלמה – שי"פ מצורע, שבת הגדול*
כנגד ארבעה בניס – ליל ב' דחה"פ*
? – שי"פ אחרי, מבה"ח וערי"ח אייר
את שבתותי תשמרו – שי"פ בהר, כ" איר*
אם בחוקותי תלכו – שי"פ בחוקותי, מבה"ח סיון
? – שי"פ במדבר, ה' סיון
ועשית חג שבעות – יום ב' דחה"ש
נשא את ראש – שי"פ נשא, י"ב סיון*
? – שי"פ בהעלותך, י"ט סיון
שופטים ושופטים – שי"פ שופטים, ז' אלול*
כי תבוא אל הארץ – שי"פ תבוא, כ"א אלול*
אתם נצבים – שי"פ נצבים, כ"ח אלול*

תשכ"ו:

שובה ישראל – שי"פ וילך, שבת שובה, ו' תשרי
האינו השמים – שי"פ האינו, י"ג תשרי
הללו את ה' כל גוים (א') – יום ב' דחה"ס*
תורה צוה – שבת חוהמ"ס*
הללו את ה' כל גוים (ב') – יום שמח"ת
ויענך וירעיבך ויאכילך גוי – שי"פ עקב, כ"י מניא

תשכ"ז:

שיר המעלות ממעמקים – שי"פ האינו, שבת שובה
באתי לגני (א') – שי"פ בשלח, י"ד שבת
ועשית מזבח מקטר טורת – שי"פ תצוה, ח' אד"ר
לא תחרוש – שי"פ תצא, י"א אלול

תשכ"ח:

והיו גוי יתקע – שי"פ בראשית (התוועדות ב')
באתי לגני (א') – שי"פ בשלח, י"א שבת
החודש הזה לכם – שי"פ ויקרא, פי החודש, ר"ח ניסן
כי מראש צורים – שי"פ בלק, י"ז תמוז (נדחה)*
השמים כסאי – שי"פ ראה, אדרי"ח אלול*
היום הזה – שי"פ תבוא, כ"א אלול

תשכ"ט:

ביום השמיני עצרת – יום שמח"ת
ואברהם זקן – שי"פ חיי שרה, מבה"ח כסלו
כי תשא – שי"פ משפטים, פי שקלים, מבה"ח אדר
ראשית עריסותיכם – שי"פ שלח, מבה"ח תמוז*

תשל"ב:

זכור את ראש עשה לך גוי – שי"פ תצוה, פי זכור

תשל"ד:

לעושה נפלאות – שי"פ בראשית, מבה"ח מרחשון (התוועדות ב')*

תשכ"ד:

אחת שאלתי – יום ב' דרי"ה
דרשו הוי' בהמצאו – שי"פ האינו, ש"ת
חסידים ואנשי מעשה – יום ב' דחה"ס
להבין ענין משיב הרוח – יום שמח"ת
להבין מ"ש בפע"ח כו' בענין התפלה שהיא שפית
נפש – שי"פ בראשית, מבה"ח מרחשון (התוועדות
א)
להבין ענין עיגולים כו' – שי"פ נח, בדרי"ח מרחשון*
וארא אל אברהם – שי"פ וארא, מבה"ח שבט
באתי לגני – י"א שבת, ליל ש"ק פי בשלח (מאמר
א)
צדקת פרזונו – שי"פ בשלח, י"א שבת (מאמר ב)*
כי תשא – שי"פ תשא, ט"ז אדר
וידבר גוי זאת חוקת (א') – שי"פ ויקרא, פי פרה,
מבה"ח ניסן
החודש הזה לכם (כעין שיחה) (ב') – שי"פ ויקרא, פי
החודש, ר"ח ניסן

זאת תורת העולה – שי"פ צו, ח' ניסן, שבת הגדול
(מאמר א')*
? – שי"פ צו, ח' ניסן, שבת הגדול (מאמר ב')
יגיע כפיך – ליל ב' דחה"פ
כימי צאתך – אחש"פ*

בשעה שהקדימו – שי"פ במדבר, ערב חה"ש
בשעה שעלה משה למרום – ליל א' דחה"ש (לפנות
בוקר)
וידבר אלקים – יום ב' דחה"ש
ואחי אצלו אמון – שי"פ נשא, י"ב סיון*
בהעלותך את הנרות – שי"פ בהעלותך, י"ט סיון*
למען תזכרו – שי"פ שלח, מבה"ח תמוז
מה טובו – שי"פ בלק, י"ז תמוז (נדחה)
קודש ישראל לה' – שי"פ פינחס, מבה"ח מניא*
והיו עקב תשמעון – שי"פ עקב, מבה"ח אלול
אני לדודי – שי"פ תצא, י"ד אלול
אתם נצבים – שי"פ נצבים, כ"ח אלול

תשכ"ה:

כנשר יעיר קנו – שי"פ האינו, י"ג תשרי*
תורה צוה לנו משה – יום שמח"ת
ויאמר ה' אל אברם גוי – שי"פ לך לך, י"א מרחשון*
כי עמד מקור חיים – שי"פ מקץ, חנוכה, אדרי"ח
טבת
תקבצו ושמעו בני יעקב – שי"פ ויחי, י"ד טבת
? – שי"פ שמות, כ"א טבת
? – שי"פ וארא, מבה"ח שבט
להבין ענין האותיות – שי"פ בא, ו' שבט
ויהי בשלח (או: היושבת בנינים) – שי"פ בשלח, י"ג
שבט
ומשה נגש אל הערפל – שי"פ יתרו, כ' שבט*
ויבא משה בתוך הענין – שי"פ משפטים, מבה"ח
אד"ר*
ויקחו אלך – שי"פ תצוה, י"א אד"ר
(כי תשא?) – שי"פ תשא, י"ח אד"ר
ויקהל משה – שי"פ ויקהל, פי שקלים, מבה"ח
אד"ר*
ולא תשביט מלח – שי"פ ויקרא, פי זכור*

תש"ז:

אתם נצבים – שי"פ נצוי"י*

תש"כ:

לעושה נפלאות – שי"פ מקץ, זאת חנוכה
ולא יכנה עוד מוריד – שי"פ בשלח, ט"ו שבט
? – שי"פ בה"ב, מבה"ח סיון
בשעה שהקדימו – ליל א' דחה"ש (לפנות בוקר)
חמשה קנינים – יום ב' דחה"ש*
אתם נצבים – שי"פ נצוי"י, כ"ה אלול

תשכ"א:

? – שי"פ האינו, שבת שובה, ג' תשרי
ביום השמיני עצרת – יום שמח"ת
בראשית ברא – שי"פ בראשית, מבה"ח מרחשון
ויאמר גוי מחר חודש – שי"פ שמיני, מבה"ח וערי"ח
אייר*
קודש ישראל להוי' – שי"פ פינחס, מבה"ח מניא

תשכ"ב:

כנשר יעיר קנו – שי"פ האינו, י"ג תשרי*
יסובבנהו יבוננהו – יום ב' דחה"ס
ויברך אלקים – שי"פ בראשית, מבה"ח מרחשון
והתהלכתי בתוכם – שי"פ בחוקותי, כ"ב איר*
ויאמר גוי מחר חודש – שי"פ במדבר, מבה"ח וערי"ח
סיון

כי מראש צורים – שי"פ חו"ב, י"ב תמוז
אריי שאג מני יירא – שי"פ ראה, מבה"ח אלול

תשכ"ג:

והארץ היתה תהו – שי"פ בראשית, מבה"ח וערי"ח
מרחשון
ויהיו חיי שרה – שי"פ חיי שרה, מבה"ח כסלו
ואתה ברחמיך הרבים (א) – שי"פ וישב, חנוכה,
מבה"ח טבת
להבין פרשי הדברים הנ"ל (ב) – שי"פ מקץ, זאת
חנוכה

ואלה שמות – שי"פ שמות, מבה"ח שבט
והיו מידי חודש בחדשו – שי"פ וארא, ר"ח שבט
פקודא ליתן מחצית השקל – שי"פ משפטים, פי
שקלים, מבה"ח וערי"ח אדר
החודש הזה לכם – שי"פ ויקרא, פי החודש, מבה"ח
ניסן

מצרים תלת גו תלת – ליל ב' דחה"פ
מזרחו ביראת ה' – אחש"פ
ויהי ביום השמיני – שי"פ שמיני, מבה"ח אייר
כי תבואו אל הארץ – שי"פ בה"ב, מבה"ח סיון
וכל העם רואים – ליל א' דחה"ש (לפנות בוקר)*
ידעת היום – יום ב' דחה"ש
נשא את ראש – שי"פ נשא, ט' סיון*
והי' באכלכם מלחם הארץ – שי"פ שלח, מבה"ח
תמוז*

? – שי"פ חוקת, ז' תמוז
ראה אנכי – שי"פ ראה, מבה"ח אלול
כי המצוה הזאת – שי"פ נצוי"י, כ"ה אלול

(*) ברשימה זו נכללו גם המאמרים שיש מהם חלק או תוכן קצר בלבד, ונסמנו בכוכבית.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

לזכות

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

מהרה יגלה אכ"ר

יה"ר שיראה רוב נחת מתלמידיו,

חסידיו ושלוחיו ומכלל ישראל

ותיכף ומי"ד ממ"ש נראה בעיני בשר

בקיום נבואתו העיקרית – בשורת הגאולה –

"לאלתר לגאולה" ו"הנה זה משיח בא"

ובעגלא דידן יתגלה לעין כל

ויוליכנו קוממיות לארצנו הק'

ויבנה ביהמ"ק במקומו ויקבץ נדחי ישראל

בגאולה האמיתית והשלימה

נאו מי"ד ממ"ש ממש!

לזכות

מנחם טובי' בן שטערנא

הינדא יוכבד בת חייענא רחל

וילדיהם:

עוזיאל, יהושע, רבקה דינה, טובא,

פינחס מענדל, שרה אסתר,

ראובן צבי יהודה, חיים יעקב ועקיבא משה

שיחיו

צאצאי ר' עקיבא איגר והחתם סופר

שיזכו להפיץ את בשורת הגאולה והגואל

מתוך בריאות נכונה ועשירות מופלגה

בטוב הנראה והנגלה

לנח"ר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

לזכות

חיילי בית דוד

תלמידי התמימים השוהים

ב-770 – בית חיינו – בית משיח

להצלחה רבה ומופלגה בכל עניניהם

מתוך הרחבה ומנוחת הנפש

לנח"ר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ובפרט בהענין הכי עיקרי שהזמן גרמא

בקבלת פני משיח צדקנו –

כ"ק אדמו"ר שליט"א

יחד עם כל בני ישראל שליט"א

בכל מושבותיהם

תיכף ומי"ד ממ"ש, נאָו!